

Prekestolen

KYRKJEBLAD FOR HJELMELAND, FISTER, ÅRDAL,
STRAND, JØRPELAND OG FORSAND SOKN
NR.4, OKTOBER 2021. 82. ÅRG.

Innhald nr. 4-2021

God haust og velkommen tilbake!	Side 3
Ung sorg.....	Side 4
Minne frå barndommen.....	Side 5
Barn i sorg.....	Side 7
Sorg – en del av livet.....	Side 8
En hjelpe i sorgen.....	Side 10
Nytt Alpha-kurs i ny kirke.....	Side 11
Storslått opning av Tau kyrkje.....	Side 12
Nytt dåpsfat i ny kyrkje.....	Side 14
Søndagsskole i nye Tau kirke.....	Side 15
Nokre ord frå han Tor.....	Side 16

Adresse:
Postboks 188
4126 Jørpeland

Neste nr. kjem 7. desember
Frist for innlevering av
stoff er 5. november

Redaksjon:
Redaktør Olav Frantzen
Tlf. 977 55 271
olav.frantzen@lyse.net

Liv Åse Gaard
Yvonne Langeland Meltveit
John N. Nessa
Haldis Karine Nilsen
Siv Fossan
Reidunn Ferstad
Kristoffer Nåden Havn
Anne Brit Hatleskog

Kyrkja sin kontaktperson:
Liv Åse Gaard
kyrkja@strand.kommune.no

Får de ikkje Prekestolen i
postkassen, kan de ta kontakt
med eitt av kyrkjekontora.
Sjå tlf. nr. s. 26.

Frivillig abonnementspris
pr. år: 250 kr i Hjelmeland,
Strand og Forsand.
Alle utanbygds abonnenter
må betala 250 kr for bladet.

Bankgiro:3205.30.06158
eller Vipps på Prekestolen
kyrkjeblad, eller vipp-
nummer 105004.

Grafisk formgjeving:
Marton L Fiskå
post@mfdesign.no

Trykk: Kai Hansen Trykkeri
Opplag: 7400

Framsidefoto:
Frå vigslingsgudstenesta
Tau kyrkje.
Foto: Magnar Hole Polden

Haust

*M*e skriv oktober og det er haust. For mange er dette ei fin tid med innhausting av avlingar i hagar og åkrar. I mange kyrkjer er det hausttakkefest i oktober, der barn gjerne deltek med å bera inn grønsaker, frukt og blomar, og me takkar for den grøda jorda gjev. Ein fin tradisjon i kyrkja!

Ein viktig minnedag om hausten er Alle helgensdag. I år er det søndag 7. november. Heilt frå oldtida har det vore ein minnedag for dei døde, først for dei kristne martyrene, seinare og for dei som vart kåra til helgenar, og i vår tid, ein minnedag for alle som har gått bort det siste året. Dei nærmaste pårørande vert inviterte til gudstenesta, det vert tent lys for den enkelte etter kvart som namna vert leste opp. Den liturgiske fargen er kvit, festfargen som denne dagen markerer at fellesskapet i kyrkja omfattar både dei som lever i dag og dei som er døde i det kristne håpet om eit evig liv. Dette kjem også til uttrykk i nattverdsliturgien: *Ved han lovsyng englane din herlegdom, og di kyrkle i himmelen og på jordha prisar namnet ditt med samrøysta lovsong.*

*De som gikk foran oss, dem vil vi minnes
her i Guds bus, hvor en dør står på klem
inn til et glimt av den kommende verden;
de som gikk foran, vi tenker på dem!*
(Norsk salmebok nr 274, vers 1. Tekst Svein Ellingsen)

Olav Frantzen

Illustrasjonsfoto: Pixabay

God haust og velkommen tilbake!

Utan frivillige ville kyrkjelydane vore ein skugge av det dei er i dag.

Dei siste semestera har vore ekstra krevjande og gjort det vanskeleg å ha dei vanlege aktivitetane og tilboda i kyrkjelydane våre. Mange har mått venta for å vera med på si løna eller uløna teneste i kyrkjelyd, idrett, speidar og andre aktivitetar på fritida. Tenestene varierer i karakter og timar, og i normale tider er det ein imponerande innsats som vert gjort.

Tekst: Ludvig Bjerkreim, seniorprest/sokneprest i Jørpeland
Foto: Privat

REKREASJON

Vi håpar at sommaren har gitt kvile og gode dagar.

Vi unner dykk dagar fulle av opplevingar og noko av det vi elles ikkje har tid til i året.

Vi ber om at det blei ein sommar der vi kunne hente krefter og inspirasjon.

Nokre har vore innom sommarstemner og leirar. Vi ber om at de blei godt velsigna gjennom andre fellesskap og fekk med dykk noko godt frå Herren.

Nokre synest det er godt å få samtale og forbøn andre plassar enn i eigen kyrkjelyd.

Eg håpar at de fann åndelege oasar i løpet av sommaren trass i koronaen.

VELKOMMEN TILBAKE

Nå når skulane har begynt og ferien er over, ynskjer vi velkommen tilbake.

Helst med mot og krefter i møte med ein ny haust med utfordringane som ligg der.

Her er det tenesteoppgåver for mange. På den måten blir fellesskapet rikare.

Vi treng framleis alle gode medspelarar, både dei som har vore med lenge, og mange, mange nye. Eg ber om at kyrkjelydane våre kan vera gode kristne fellesskap der Jesustrua kan spira, veksa og modnast.

Eg ber om ein god haust og Herrrens velsigning over alle.

Ung sorg

Tekst: Siv Fossan

Det er svært ulikt korleis ein tenkjer om born og sorg før og no. Går ein til først på 1900 talet, var sorg og død meir ein del av livet, også for borna. Folk døydde i heimen, dei låg ofte i open kiste fram til gravferda, og borna var med i det som hende. Ut over 40- og 50-talet endra dette seg. Fleire hadde vondé minne om eigne opplevingar og ønskte ikkje at borna skulle ta del. Døden blei òg meir distansert grunna at mange fleire døydde på sjukehus og andre institusjonar. Ønskje om å skjerma borna varte heilt opp mot slutten av 80-talet. Etter det har det skjedd ei ny endring. Frå inngangen til 1990-talet blir borna sine behov for informasjon og deltaking anerkjent. Det skjedde etter lang innsats frå prestar og andre

fagfolk, og støtte blant folk som aldri hadde sett ekskludering av borna som naturleg. (kjelde: Audun Kjus, artikkel Syn og segn 2018)

Solveig Forseth, fødd Rettedal, er oppvachsen på Rettedal i Forsand. Då ho var 9 år, opplevde ho å mista sitt jamgamle søskenhjerte som døydde 2. mai 1951. Dei to hadde vore mykke saman og gjekk i same klasse på Forsand skule. Elsa fekk barneleukemi og døydde etter kort tid. Då ho gjekk på Tryggheim folkehøgskule som 20 åring og fekk i oppdrag å skrive stil om eit barndomsminne, var det dette tunge minnet ho tok fram.

Solveig har delt stilens med oss, og eg tok ein prat med henne om korleis ho minnest denne tida. Ho fortel at det var veldig tungt og sårt å

mista Elsa. Dei var ikkje berre nære slektingar, men også besteveninner. I denne tida var det ikkje så vanleg at vaksne snakka med borna om verken sjukdom eller død. Ho kunne hugsa dei vaksne snakka med kvarandre, men lite vendt mot borna. Ho fortel at læraren må ha snakka noko, for ho hugsa dei laga teikningar til Elsa då ho låg på sjukehuset. Dei var òg med og song i gravferda, som var frå heimen. At gravferda var frå heimen, var vanleg på den tida etter det ho hugsar.

Elles vart det lite snakka om etter gravferda, og det var først i vaksen alder at ho kunne snakka om dette sorgtunge ho opplevde som jente og som ho alltid har bore med seg. Me takkar Solveig for at ho ville dela si oppleving med oss, ei oppleving som òg skildrar noko om korleis ein tenkte om barn og sorg på femftalet.

*“
Det er svært ulikt
korleis ein tenkjer
om born og sorg
før og no. ”*

Minne frå barndommen

Tekst: Solveig Forseth
Foto: Privat

Eg har mange minner frå barndomen eg kunne fortelje om. Eit av dei som står klarast for meg er eit sårt minne.

Ikkje langt frå heimen min budde Elsa, søskenhjerte mitt. Me var saman frå me var små. Venskapsbandet vart sterkare til større me vart. Me var på same alder og byrja samstundes på skulen. Me hadde begge med mor den første skuledagen. Det var no tryggast å ha mor med den dagen.

Eg har gode minner frå dei første skuleåra. Elsa og eg var alltid i lag. Mødrene våre var søstre. Juletider var me i Rossavik til mor sin barndomsheim. Me køyrdet med hest og kjerre. Elsa og eg sat med

fotene i ein sekk der det var varme murstein i botnen. Eg sat i fanget på mor. Ho hadde ei kåpe med ein mjuk skinnkrage på. Å, kor herleg det var å få legge kinnet inntil kragen til mor! Trur ikkje me hadde byrja på skulen då. I Rossavik trefte me alle søskenhjertene pluss tantar og onklar. Der var òg ei søster av mor med familie. Dei budde på Berge, så det vart ein stor familie!

Mange gonger var eg med Elsa heim, eller ho var med meg heim. Det kunne vel hende me vart usamde og uvenner for ingen ville gje seg, men det varte aldri lenge før me var like gode vener att.

På skulen leika me med dei andre jentene i klassen, men elles var det me to som hadde mest felles. Eg kjem aldri til å gløyme den dagen alt vart omsnudd. Det var ein dag me sto og

song på slutten av skuledagen. Før nokon visste ordet av det sig Elsa ned ved pulten. Det varte ikkje så lenge før ho kom til seg sjølv att, men både ho sjølv og alle oss andre hadde fått ein støkk. Dette var begynnelsen av alt det vonde eg opplevde som 9 åring. Dagen etter var ikkje Elsa på skulen, heller ikkje dagane etter. Eg skjøna då at Elsa var alvorleg sjuk. Ho hadde lenge vore bleik og tynn, men ingen ana at ho bar på ein farleg blodsjukdom, barneleukemi.

Eg veit eg bad til Jesus om at Elsa måtte bli frisk, men Elsa blei berre verre og veikare for kvar dag. Eg var ofte borte og såg om henne. Ho var alltid så blid og fornøgd. Eg hørde dei vaksne snakka om at ho kom nok aldri meir på skulen. Eg kunne ikkje skjøna dette at Elsa ikkje skulle bli god att. Eg haldt fram med å be.

Born i leik: Frå venstre: Elsa Haukalid, Torunn Espedal, Aud Gjøse og Kjellaug Rossavik

1.klasse 1949: Jentene frå venstre: Torunn Espedal, Solveig Røttedal, Aud Gjøse, Elsa Haukalid og Kjellaug Rossavik
Gutane frå venstre: Mindor Gjøse, Gunvald Haukelid og Ingbjørn Rossavik

“

*Det er mi bøn at eg må få
møte Elsa att ein dag,
der sjukdom og død ikkje
kan skilja oss meir.*

”

Så gjekk det to månader. Den siste dagen eg var borte hjå henne var ho veldig slapp. Ho kunne snautt løfta handa over dyna. Mora gjekk og stelte henne, tørka sveit av panna, snudde dyna, for Elsa var så varm og heit.

Eit par dagar etter såg eg flagget på halv stang og eg visste kva det betydde. Eg var på veg til skulen og gamle bestemor stod ved vegkrysset. Eg var sikker på at ho skulle fortelja at Elsa var død. Eg ville ikkje høre, og sykla rett forbi. Då eg kom heim fortalte mor at no var Elsa flytta heim til Jesus. Elsa hadde fått sett englane som kom for å henta henne. Ho døydde med ein smil om munnen. Ho var så glad for at ho skulle få vere med Jesus.

I gravferda var me skuleborna og song i heimen. Hugsar ennå kva me song: Stille, stille Jesus taler, viser vei til himlens saler. Kom nå, kom kom.....

Me var og med ned på kyrkjegarden. Eg hugsar det så godt endå om det er 11 år sidan. Me hadde minnemøte på Bedehuset. Der var det ei 2 år eldre kusine som samla oss borna ute for å «slå på ringen». Du, kor upassande eg

synest det var! Høyrd nokre vaksne sa: «Det er godt at borna kan glede seg», men eg tenkte: Det kan ikkje vere råd at eg gler meg? Eg kunne ikkje skjøna dette. Aldri meir skulle eg få vera saman med Elsa. Kvar dag såg eg henne for meg. Eg spurde meg sjølv, men fekk ikkje noko svar då. Kvifor skulle Elsa døy? Det byrja å veksa ein trass inni meg både mot Gud og mot menneske. Mor sa sidan at ho såg aldri eg felte ei tåra. Mange gonger kunne eg stansa heilt opp og berre stura. Det som ikkje mor visste, var at eg gret meg i sovn kvar kveld fordi eg ikkje fekk vera i lag med Elsa.

Det gjorde eit veldig inntrykk på meg dette med Elsa. Det vart vanskeleg å komme over det. Men, så vart eg tante til ein liten gut ca. ein månad etter Elsa døydde. Dei budde på garden, så det hjelpte nok noko. Etter kvart byrja eg å skjøna at Guds tankar var høgre enn mine tankar, og at han ser kva som er det beste for barnet sitt. Det er mi bøn at eg må få møte Elsa att ein dag, der sjukdom og død ikkje kan skilja oss meir. Der skal alle frelse fá vera saman med Frelsaren sin i all evighet!

Det er alltid vanskeleg med sorg. For sorg er tap. Sorg er reaksjon på at ein har mista noko nært og kjært, oftast nokon nær og kjær, som eit familiemedlem eller ein ven.

Tekst: John Nessa

Det er spesielt vanskeleg med barn og sorg. For barn er ikkje som oss vaksne. Barn tenker annleis, kjerner annleis på ting, og handlar gjerne annleis enn oss vaksne. Grunnane til dette er enkle - og samstundes komplekse. Det er så enkelt som at barn er i ei anna fase i utviklinga si som menneske. Difor tenker dei annleis enn oss. Og difor er det så komplisert å forstå korleis barn tenker og føler.

Vi snakkar gjerne om at barn er uskyldige, som betyr at barnet lever i si trygge og uskyldige verd der alt er godt og alt er sjølv sagt. Det er sjølv sagt at mor og far alltid er der, det er sjølv sagt

Barn i sorg

at alle lever både i dag og i morgen og til evig tid. Barn er skjerma frå den til dels brutale vaksenverda. Og døden er vanlegvis ikkje ein påtrengande realitet for barn. Men det er nettopp dette som rammar barn i sorg. Dei blir pådytta vaksenverda, tvinga til å bli vaksne så alt for tidleg. Den barnlege uskylda forsvinn, og blir erstatta med tvil, usikkerheit og redsel. Mor er borte. Kan far og forsvinne? Kvifor mista eg broren min? Fortente eg å miste han? Var det fordi eg har vore stygg mot han?

Eg trur det er vanskeleg, ja bortimot umogeleg for oss vaksne heilt å forestille seg kva slags tankar og fantasiar barn i sorg kan få. Samstundes er det vår oppgåve så godt det lar seg gjere å ta brodden av slike fantasiar, fjerne destruktive tankar, vaksinere barnet mot alle forestillingar om skuld og ansvar. Det gjer ein ved

om den døde: Han har sovna inn, ho forlet oss, han har flytta heim. Barn tenker konkret, og ikkje i metaforar. Dersom han har sovna, når vil han vakne? Kvifor forlet ho oss? Flytta heim? Men ho kjem jo ikkje heim. Eg hugsar sjølv då eg var barn, at folk snakka om at den døde hadde fått heimlov. Heimlov, kva var det? Lov til å komme heim? Ordet gav ingen meining før eg etter kvart skjøna at det var eit himmelspråk dei vaksne nyttet seg av.

Ingen har nokon gong blitt ekspertar på å snakke med barn i sorg. Alle er vi rimeleg hjelplause. Men poenget er heller ikkje å komme med dei rette formuleringane. Poenget er å vise barnet praktisk omsorg og kjærleik, vise dei at vi er til for dei, og gi dei trygghet og livsglede tilbake.

Sorg - en del av livet!

“ Sorg er en naturlig reaksjon til et tap.
Det er den emosjonelle lidelsen en føler
når noe eller noen man har vært glad i
blir tatt fra en. ”

Alle mennesker opplever sorg i livet sitt. Det er bare sånn det er å leve. Men hva er egentlig sorg?

Tekst: Yvonne Langeland Meltveit
Illustrasjonsfoto: Pixabay

HVA ER SORG?

Det finnes mange definisjoner. Hos Oslo-psykogene.no står det beskrevet på følgende måte; «Sorg er en naturlig reaksjon til et tap. Det er den emosjonelle lidelsen en føler når noe eller noen man har vært glad i blir tatt fra en. Det er vanligst å assosiere sorg som noe som kun skjer når en som står en nær dør, og selv om dette tapet oftest førstas den sterkeste sorgen, så kan ethvert tap førstas sorg.

Andre eksempler på tap som fører til en sorgreaksjon kan være et brudd i et forhold, tap av helse, å miste jobben, tap av finansiell stabilitet, spontan-

abort, dødsfall til et kjæledyr, tap av en høyt verdsatt drøm, sykdom hos familie eller ektefelle, sykdom eller utviklingshemming hos sitt eget barn, tap av et vennskap, samt tap av sikkerhetsfølelse etter en traumatiske opplevelse som voldtekt, ran eller naturkatastrofe etc.»

ALLE REAKSJONER ER LOV

De fleste tenker nok på sorg som en beskrivelse på tap av en person man er glad i. Ved tap av en kjær person vises ofte en sterk og synlig sorg utad. Tårer, frustrasjon og sinne. Men det gjelder langt fra alle. Noen gråter sjeldent eller aldri. Noen gråter bare for seg selv og viser ikke sine innerste følelser for noen. Det betyr ikke at sorgen ikke er til stede. Det betyr heller ikke at en ikke bryr seg. Alle reaksjoner er like riktige i en sorgprosess.

OPPMERKSOMHET OG STØTTE

Når man opplever tap av noen man er glad i og som står en nær, opplever mange at de nærmeste og de rundt gir oppmerksomhet og støtte. Det kan

oppleses som trygt og godt. Hvor lenge man får ha denne oppmerksomheten, avhenger av hva som er skjedd og hvem man mistet. Men etter hvert som tiden går, trekker folk seg mer og mer unna, og man står igjen alene om sorgen, noe som ofte oppleses tøft for de sorgende.

HELT ALENE

Hverdagen kommer, enten man vil eller ei. Plutselig ble det stilt, ingen folk rundt. Og man er overlatt helt til seg selv med alle sine tanker og grublerier. Kanskje bærer man på skyldfølelse eller selvbebreidelser i tillegg. Disse dagene er ofte tunge og lange. Man føler seg helt alene i verden og helt alene om sorgen. I det stille og alene kommer ofte tårrene, sånn helt ut av det blå. På en evighetskalender står det; «Tårer er kroppens språk når noe er påtrengende. Tårer er hjelbere. De forløser.»

DEN HARDE VIRKELIGHETEN

Det kommer også en dag hvor man må ut for å ta del i dagligdagse gjøremål. Handle, gå på jobb, skole, foreldretemøter etc. Og da kan den

harde virkeligheten slå en hardt og brutaltt midt i ansiktet! Det er vanskelig å møte folks øyne når man har vært igjennom noe vanskelig. Noen opplever også at bekjente går over gata når de ser at man kommer gående. Det kan skyldes flere ting, men usikkerheten over det å møte blikket og hva en skal si til en som er i sorg, kan være avgjørende. Det kan føles ubehagelig og vondt for den sorgende.

SORG ER MER ENN Å MISTE EN MAN ER GLAD I

Mange opplever at livet endres på grunn av sykdom. Et trygt og stabilt friskt liv blir plutselig forandret, og redselen over det å ha blitt syk og alle endringer det medfører, gjør at man er bekymret og redd, det være for seg selv eller sine nærmeste, for fremtiden. Hva vil den bringe? Carina Olset fra NRK-sporten sa en gang i et intervju at: «Det er en sorg å ikke kunne leve det livet man har planlagt!» Dette er ord som beskriver hvordan en kan føle det når man opplever å bli syk. Andre igjen opplever å miste jobben. Et liv med en trygg økonomi og fast jobb, er

plutselig borte. Det kan også oppleses som sorg. Et trygt og godt ekteskap som plutselig halter, kanskje til og med ender i et brudd, kan oppleses svært dramatisk og smertefullt. Sorgen over det en har mistet, over det som ikke ble noe av, og smerten som følger med, er også en sorgprosess. Like reell og smertefull.

VIKTIG Å TA SORGEN INNOVER SEG!

Uansett hvilken type sorg man møter så er det viktigste at en tar sorgen innover seg og at man tillater seg selv å sørge, og kjenne på det vonde. Man kan ikke skynde seg i sorgen. Man må gå skrittene, og man må ta dag for dag. Vi er alle ulike individer og vi sørger alle forskjellig. Det er derfor viktig at man ikke dømmer andre ut fra deres sorgreaksjoner og prosess. Man har lov til å være sint, frustrert, trist, glad, alt en kjenner på inni seg. Sorg er en personlig og individuell prosess. Hvor lenge man sørger og hvor lang tid det tar, avhenger av person og hvilket tap man har opplevd. Det er ingen fasit på hvor lenge man har

lov til å sørge. Det viktigste er at man tar sorgen innover seg og tillater seg selv å sørge. Hvis man holder alt inne, kan vondt bli mye verre. Etter hvert vil sorgen slippe litt taket, den vil ikke forsvinne helt, men den blir gradvis lettere å leve med.

LOV TIL Å SMILE

Plutselig oppdager man at det er mulig å smile igjen. At det faktisk er lov til å smile igjen. Kanskje kan man kjenne på glede uten å få dårlig samvittighet. Kanskje bare litt, men dog, litt glede er en bra følelse når livet kjennes tungt, vanskelig og ufattelig urettferdig. Sorg er en del av livet. Vi må alle gjennom dette før eller siden. Det er en del av det å leve. Det som er viktig å huske på, er at vi eier våre egne følelser og ingen andre har rett til å mene noe som helst om prosessen vi gjør så lenge vi tar den innover oss og tar ett skritt, og en dag om gangen.

«Han gir den tredje kraft, og den som ikke har krefter, gir han stor styrke.»

Jesaja 40,29

Ragnhild Tjemsland

En hjelp i sorgen

Vi har snakket med Ragnhild Tjemsland om hva en sorggruppe er, og hvorfor det kan være godt å være med i en slik gruppe.
Ragnhild har vært med å lede sorggrupper på Jørpeland i mange år.

Foto: Privat

- Hva er en sorggruppe?

En sorggruppe er en samtalegruppe for deg som har mistet noen. Der gis det mulighet til å sette ord på det som er tungt og vanskelig. Den gir samtidig hjelp og motivasjon til å gå videre. En viktig verdi for oss er at du skal få være deg selv - med din tro, tvil eller ikke tro. Samtalegruppa drives i regi av kirken, men den er trosnøytral, alle er velkomne. Du bestemmer selv hvor åpen du vil være og hva du vil dele med gruppa.

- Noen er kanskje skeptiske til å gå i sorggruppe. Hvorfor gå et sted der jeg møter enda mer sorg når jeg har nok med min egen sorg?

Erfaringen er at sorgen blir lettere å bære når du deler den med andre. Flere opplever det godt å kunne sette ord på ting. Du kan være til hjelp for andre, samtidig som du får hjelp selv. Det kan også være en hjelp og veiledning til å leve et godt liv videre.

En deltaker uttalte: «Denne gruppen utgjorde en stor forskjell for meg.»

Gruppen gir rom for å sette ord på det som er tungt og vanskelig. Den gir samtidig hjelp og motivasjon til å gå videre. En viktig verdi for oss er at du skal få være deg selv - med din tro, tvil eller ikke tro. Samtalegruppa drives i regi av kirken, men den er trosnøytral, alle er velkomne. Du bestemmer selv hvor åpen du vil være og hva du vil dele med gruppa.

Dag Lieungh

- Hvordan er en vanlig gruppekveld?
Samlingen varer ca. 1,5 time. Gruppene legges opp etter deltakerenes behov og ønsker, men det er noen aktuelle emner som er naturlige å komme inn på i løpet av samlingene, som for eksempel:

Sykeleie, dødsfall, begravelse, møte med kirken, praktiske gjøremål etter begravelse, endret økonomi, en tom plass, tretthet, fysiske og psykiske plager, planer fremover, høytider, merkedager, nye tradisjoner, forhold til barn/ barnebarn og deres sorg.

- Når og hvor ofte er det sorggruppe?

Oppstart er i oktober/november, og møtedag og hvor ofte vi møtes, avtales etter gruppens behov, men vi tenker samlinger ca. hver 14 dag. Til sammen er det 7 gruppekvelder. Gruppestørrelsen varierer, men det kan være 5-8 deltakere i gruppen.

- Hvem tar jeg kontakt med dersom jeg ønsker å gå i sorggruppe?

Du kan ring en av oss ledere, Ragnhild Tjemsland, tlf 46447751 eller Dag Lieungh, tlf 91315779, eller ta kontakt med kirkekontoret tlf 51741130. Du kan også kontakte med prest eller andre ansatte i kirken.

Lena Steen

Nytt Alpha-kurs i ny kirke

I høst vil Strand og Jørpeland menighet igjen arrangere Alpha-kurs, denne gang i nye Tau kirke. Vi har snakket med en tidligere Alpha-deltager, Lena Steen, for å høre hvordan hun opplevde kurset.

Tekst: Michael Skappel Zülow

GLEDET SEG TIL HVER KURSDAG

Lena bor på Jørpeland, og deltok på Alpha-kurset høst/vinter 2019-2020. Hun ble invitert med av en god kollega som det året var med på å lede kurset.

- Jeg hadde fortalt henne på jobb at jeg i flere år ikke hadde hatt noe kristent fellesskap.

Hun ønsket å ha meg med, og jeg meldte meg på samme dag!

Alpha-kurset går over ti kvelder, hvor målet er å utforske den kristne tro;

Hva handler den egentlig om? Hva sier den om livets store spørsmål? Hver kveld blir det undervist i et emne, og undervisningen er laget for å engasjere og inspirere til etterfølgende samtale. Dette fikk Lena erfare.

- Jeg likte veldig godt at det var variasjon i tematikken, men samtidig en gjennomgående rød tråd. Spennende innhold som utfordrer tankesettet. Også veldig kjekt med diskusjonsgrupper etter at dagens tema var formidlet. Det var utrolig godt å være med på Alpha-kurset. Jeg glede meg til hver kursdag!

VEI INN TIL KRISTENT FELLESSKAP

Alpha-kurset er for alle, enten du regner deg som kristen eller ikke. Lena sier:

- Det er et lavterskelt tilbud der alle møtes på lik grunn, så her kan virkelig alle melde seg på.

Kurset kan også bli en vei inn til trofellesskap. Ved kursets slutt får alle

tilbud om å bli med videre i et kristent fellesskap, og for Lena førte dette til at hun i dag er en del av en huskirke på Jørpeland.

- Jeg har på grunn av Alpha-kurset havnet i huskirke med noen helt enestående damer, og det er jeg så takknemlig for.

Kurset har ledige plasser, så dersom du ønsker å vite mer om den kristne tro, ønsker å bli kjent med nye, eller kunne tenkt deg et kristent fellesskap, er det bare å melde seg på.

Tid: Onsdagskvelder fra 19.30-21.30, oppstart **onsdag 27. oktober**

Sted: Tau kirke

Påmelding: Michael Zülow (92310289), Martin Ivar Arnesen (980 37571) eller Gro W. Nag (959 90 837) eller til kyrkja@strand.kommune.no

Biskop og sokneprest saman med nåverande og tidlegare prostar og prestar, og kateketane i Strand og Jørpeland sokn

Biskop Anne Lise Ådnøy vigsla kyrkja og haldt også preika for dagen

Gudstenesta starta med prosesjon der m.a. alterlys og dåpsfat vart borne inn

Om lag 350 fekk plass på vigslingsgudstenesta

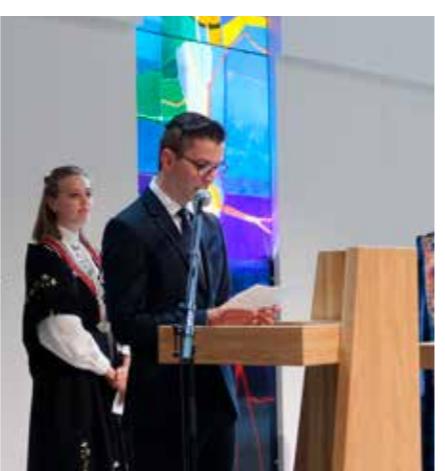
Martin Ivar og Anne Lise var liturgar under nattverden

Soknerådsleiar Britt Karin les ein av tekstane

Frott innslag av dansegruppa frå kulturskulen

Solveig Haugvaldstad og Anders Sigmundstad deltok i tekstlesinga

Forsongarar og band med Tor Marlow Barka på saksofon

Utgangsprosesjon med kyrkjetenar Wenche Krogevoll i front

Storslått opning av Tau kyrkje

Så kom endeleg dagen då Tau nye kyrkja kunne opna dørene. Kyrkja vart høgtideleg vigsla søndag 12. september, men før det var det temamøte om «Tru og psykisk helse» fredag 10. september, og stor konsert med Sigvart Dagsland og koret Cornelius laurdag kveld.

Deretter har det gått slag i slag med det eine høgdepunktet etter det andre: Valvake, misjonskveld, Haugespor med Ryfylke livsgnist, familiemøte

med songgruppa Seven, festkveld med Per Arne Dahl, gudstenester, historisk kveld om kyrkjer på Tau, ungdomskveld, gospelkonsert, kunst og klassisk kveld, og til slutt open dag laurdag 2. oktober. Stor takk til alle som har planlagt og gjennomført dette variererte og flotte programmet gjennom 17 dagar.

På desse sidene viser me nokre fotoglimt frå ein del av arrangementa dei første 9 dagane (før bladet måtte ferdigstillast før trykking). Takk til fotografene Magnar Hole Polden og Anita Grødem.

Flott konsert med Sigvart Dagsland og Kornelius

Barnesong

Olaug Bollestad i samtale med møteleiar Trond Hjorteland. Med på møtet om tru og psykisk helse var også Vidar M. Bakke

Arbeidarane frå Avanti var invitert til lunsj som ein liten takk for innsatsen med inventar og liturgiske møblar

Martin Ivar intervjuar Landy Bakke, misjonær på Madagaskar

Nytt dåpsfat i ny kyrkje

Dåpsfatet med dua i botnen

Tekst og foto: Martin Ivar Arnesen

I dåpen tar Gud imot oss og sameinar oss med den krossfeste og oppstadne Jesus Kristus. Når Ordet lyder og vatnet renn over eit hovud, skjer underet. Jesus kalla disiplane til å gå ut, til å døype og lære. Og han sende dei ut med løftet om at han skulle vera med dei alle dagar. Døypefonten og dei andre liturgiske møblane i Tau kyrkje er laga av Avanti, medan dåpsfatet er laga av glaskunstnaren Astri Vadla Ravnås.

Astri fortel at ho kjenner seg både audijsjuk og takknemleg over å få laga dåpsfatet. I arbeidet med fargane i dåpsfatet hadde ho tett kontakt med Per Odd Aarrestad som står for glasmaleriet og reliefet på fondveggen.

I botnen av dåpsfatet er det ei due. Astri fortel at «motivet gav seg sjølv, og skal minna oss om at Den Heilage Ande kom over Jesus då han vart døypet. I dåpen er Den Heilage Ande usynleg til stades, men og som noko synleg i dåpsvatnet».

Døypefonten og dåpsfatet skal stå i kyrkja lenge. Gjennom år og komande generasjoner skal små born bli borne fram medan andre sjøve går fram for å bli døypte.

Astri ønskjer å formidle trua på Jesus gjennom kunsten sin. Måtte vatnet som skal renne over menneskehovud bli til velsigning for mange. Når Han får velsigne, blir det meir enn nok.

Dåpsfatet på plass på døypefonten som er laga av Avanti

Ivar Nesvåg

Marita Vold

Søndagsskole i nye Tau kirke

18. september ble det avhold søndagsskole «kick-off» i nye Tau kirke.

Menigheten ønsket med dette å markere starten på et nytt søndagsskolesemester, i nye, flotte lokaler!
Kirkebygget har gode fasiliteter for å ta imot mange barn til søndagsskole, og menigheten ønsker alle småbarnsfamilier velkommen på gudstjeneste fremover!

Tekst: Michael Skappel Zülow

SØNDAGSSKOLEN VIKTIGERE ENN NOEN GANG

Med ny kirke, og mer boltre plass til rådighet, ønsket også søndagsskolen i Strand menighet fornyelse og utvidelse av tilbuddet. Det ble startet en prosess med å engasjere flere ledere og å tenke nytt for søndagsskolen og høsten.

Menighetsrådsleder Britt Karin Keilegavlen Grødem var pådriver i denne prosessen. Hun sier at

søndagsskolen er viktig fordi den gir barna mulighet til å bli bedre kjent med Jesus og de spennende fortellingene i Bibelen. Hun påpeker at barna blir gitt grunnlag for tro som de kan bære med seg videre i livet og bli kjent med vår kristne kulturarv.

«Vi lever i en tid der mange barn lærer og hører veldig lite om Jesus, så jeg tenker at søndagsskolen er viktigere enn noen gang!»

Det vil bli søndagsskole hver søndag under gudstjenesten, og alle er hjertelig velkomne. Vi har delt i to grupper etter alder: 4-8 år og 9-12 år. I tillegg er det eget lekerom for de aller minste.»

BEHOV FOR FLERE LEDERE

Britt Karin er selv med som søndagsskoleleder. Det å få være med å gi noe godt til barna, synes hun er en stor glede, og hun sier det gir henne mye positiv energi bare det å være sammen med barna.

«Jeg liker å formidle til barn, både gjennom fortelling, sang og lek. Ekstra kjekt blir det når vi har fått så flotte lokaler der vi kan ha flere grupper samtidig, og med kjøkken og toaletter i samme hus. Men det er behov for flere ledere fremover, også hjelpeledere. Er

du glad i barn og har lyst til å hjelpe til, er du velkommen, uansett alder og kjønn.»

Vi har også kort intervjuet to andre søndagsskoleledere i menigheten:

Ivar Nesvåg

- Hvorfor er du med som leder i søndagsskolen?
- Jeg ser det som viktig å bringe Guds ord til barna. Tenker at søndagsskolen er god arena for det.
- Hva er det kjekreste ved å være søndagsskoleleder?
- Blir utfordret på å være kreativ og nytenkende i formidlingen. Jeg får et påskudd til å bruke tid med Guds ord, i en travl hverdag.

Marita Vold

- Hvorfor er du med som leder i søndagsskolen?
- Jeg er med fordi jeg syns det er kjekt å være sammen med barn og unge, og fordi jeg ønsker at de skal lære mer om Gud og hans kjærlighet til dem.
- Hva er det kjekreste ved å være søndagsskoleleder?
- Det kjekreste er å være sammen med de som kommer og å fortelle historier fra Bibelen.

Foto: Tim Antonsen

Nokre ord med han Tor

Ansiktet og smilet er nok kjend for mange i Ryfylke og Rogaland.

Men kven er du, Tor Øyvind Skeiseid? Utanom å vere ein:

Ryfylkequizzar, medgrunnleggjar av Ryfylke Livsgnist, tidlegare journalist i NRK Rogaland, initiativtakar til Tomatfestivalen, sjølvaste han Luther med latter i «Latter med Luther» og prosjektleiar for «Ryfylkealliansen»?

Tekst: Ole Wollert Meyer

He he, eg skulle gjerne sagt ein heilt gjennomsnittleg far til tre på Finnøy. Men, det vil nok vera å trekka det for kort ... For eg er nok over snittet engasjert, entusiastisk, propell, duracell og oppkome av idear. Det kan nok vera slitsamt å hengja med i svingane mine. Eg har alltid fått høyra frå mor at eg er morfar min opp av dage. Han, Bjarne Odd Weider, var landsungdomssekreter i NMS, biskop i Bodø og alltid på farten. Lite flink til å setja grenser for seg sjølv, konstant på veg til neste gjeremål, stor kapasitet og

tok plass. Men, eg meiner han gjorde det på ein god måte. Og det er mitt håp at eg også gjer. For eg klarer aldri å vera lunken og passiv og berre med sånn halvvegs. Eg har vakse opp på Værøy i Lofoten, via garden Skeiseid i Tysvær og kom til Finnøy som åtteåring. Mor og far var engasjert i lagsarbeid, sundagsskule, sokneråd, idrettslag og politikk. Eg har styrт i skulлаг, Finnøy Kristelege Ungdomslag, Finnøy Idrettslag, sundagsskule og bedehus. Og når eg er med, kan eg like så godt vera leiar. Eg er utdanna journalist og hadde sju flotte år i NRK Rogaland. Men, eg måtte tilbake til barndomsparadiset Finnøy. Starta opp Ryfylke Livsgnist i 2003, ei verksemid som driv med kulturopplevingar,

med alt frå Vandring i bedehusland, matshow, Tomatfestivalen, teater, historiske vandringar og alt anna folk ikkje treng. Og så er eg ekstra stolt over å ha vore 15 år som fotballtrenar og ein ivrig sundagsskuleleiar. Men, det får vera nok skryt. Poenget er at eg aldri har sete stille, alltid er på farten, likar å planleggja, og likar også å planleggja når eg skal planleggja og utførar! Nå er eg 47 år, framleis utolmodig og rastlaus, men har nok likevel litt meir roen enn før. Og så er eg blitt litt flinkare til å lytta.

Tor Øyvind har tydelegvis mange idear og stor gjennomføringsvilje. Eitt av prosjekta i år er spelet om

Hans Nielsen Hauge, født for 250 år sidan.

Kvífor ikkje sjå framover, i staden for å grave i fortida, Tor Øyvind?

Joda, men eg påstår at verken du eller eg, Finnøy, Forsand, Strand eller Hjelmeland hadde vore det same utan Hans Nielsen Hauge og hans idear. Han starta den første norske grasrottrsla, gav folk tru og folk sjølvtillit. Så me må gjerne sjå framover. Men, det er greitt å vita litt kvífor me kan sjå framover, fordi nokon der i fortida gav oss høve til nettopp det.

Eg las i eit tidlegare intervju med deg der du seier: Hadde eg levd på same tid som Hans Nielsen Hauge, hadde me vore vener. Er det sidan du er så gammaldags og har så gammaldagse tankar, at du tenkjer du hadde passa bra saman med ein frå 1700-talet?

Egentleg trur eg at eg ville ha trivest best på 1300-talet, så gammaldags er eg. Lite folk, lite utvikling og moglegheit for å styra skuta sikkert og trygt etter Svartedauden.

Nei, men eg trur Hauge og eg hadde passa bra i lag. Stadig på farten, stadig tru på vanlege folk, nye idear, utolmodige, glad i å snakka med folk, ganske glade i merksemid og med eit

Foto: Geir Landa

enormt ønskje om å få bety ein skilnad i kvardagen. Så får folk gjerne kalla meg gammaldags. Eg er jo ikkje på facebook ein gong.

Kan du nemne nokre områder me ser spor etter Hauge og haugianarane i Ryfylke og Rogaland i dag?

Fleire plassar enn folk trur. Det er naturleg å starta med kristenlivet. Me er vel omtrent beltespenna i Bibelbeltet. Hauge sin tankar om eit personleg Gudsforhold og at vanlege folk kan tala Guds ord, står sterkt i bedehusland. Samtidig er me slik som Hauge, me støttar opp om kyrkja og presten, og ser kristenlivet som både rett, men også som eit lim i bygdene. Me er nøysame; hugs kva han Hauge sa: Guds frygt med nøysemd. Og me brukar evnene våre, slik Hauge formante. Ikkje for at me

skal skryta. Men, sjå på skapande bønder, som nyttar jorda og skogen, sjå på oppdrettsevenentyret i Ryfylke – ryfylkingen som har nyttar ressursane havet gjev. Industrien, vasskrafta!

Hauge etablerte møller for å kverna korn, eller trykka papir eller kva det skulle vera.

Dessutan er me lite opptatt av høg og låg på samfunnsstigen. Me er stort sett likeverdige. Dei som fjongar seg til oppnår ikkje særleg status. Det er berre kleint og teit.

Somme vil seia at ryfylkingen kanskje har vore for alvorleg. Men, somme utspring frå haugerørsla får me heller sjå litt stort på. Når folk blei meir haugianske enn Hauge sjølv, kunne det vel gå slik. Men, gløym ikkje at dei mest trongsynte lekmannsfolka har vist ein enormt stor hjartearmre for at folk ikkje skal detta utanfor i samfunnet.

Grundarånda me ser i dag er typisk haugiansk!

Kva tenkjer du er den viktigaste arven frå haugerørsla som er verd å ta vare på eller blankpusse?

Kjærleik til Gud og kjærleik til menneske. Det skapar forvaltaransvar og «drive» til å gjera. Hauge var ganske kategorisk i at ei tru utan gjerningar var ei død tru. Han sa at latskap var syndig. Eg er på grensa til å vera samd med han.

I songen «Kor stort min Gud..» skriv Jesper Krogdal: «Det alt er ferdig, eg skal inkje gjera.» Og det er rett. Me skal ikkje gjera noko på frelsesverket. Det er ferdig. Takk og lov. Men det hender folk misforstår, at me ikkje skal gjera noko, at det ikkje er så farleg kva me gjer som kristne. Nei, det er ikkje gjerningar som frelser. Men, ei levande tru gjev takk til Gud, kjærleik til Gud

– og ikkje minst kjærleik til menneske. Eg vil heller døy av stress for at eg stod på for andre, enn at eg strauk med av latskap, sitjande i eige klister.

Sidan dette er eit intervju i sjølvaste «Prekestolen» - bladet for kyrkjelydane i Hjelmeland, Strand og Forsand, og det er ein prest som spør deg:

Har du eit råd til kyrkjelydane og prestane frå ein haugiansk ståstad?

Då eg var ungdom bestemte eg meg for at eg skulle bli prest eller journalist. Eg valde det siste. Kanskje feil... Men, då kan eg jo uttala meg som ein prest:

Bli inspirert av Hans Nielsen Hauge. Nei, han var ikkje perfekt han heller. Men, han hadde eit glødande engasjement for folk. Han trudde på ein sann Gud. Han var tydeleg på kva som var vegen, sanninga og livet.

Og han var også tydeleg på at der trua fekk blomstra, ja der skapte det gode relasjonar mellom folk. Han var enormt flink til å oppmuntra folk til å engasjera seg, jobba og tala Guds ord. Hauge hadde truverd. Han snakka med folk om ver og vind, jobba på gardane og tok i eit tak. Då var vegen kort til å snakka om Gud litt seinare på kvelden. Han var dessutan ein fantastisk leiar som gav tillit, ansvar og oppgåver, utan å leggja seg oppi korleis alt skulle utførast.

Han visste at han ikkje var perfekt, men han visste også at han hadde eigenskapen til å forkynna, motivera og rettleia. Me må ikkje gøyma vekk eigenskapane våre. Og så må me tru på at ord og handling går hand i hand, og at Gud gjev liv, Gud gjev vokster, og me må ikkje tenkja smått om innhaustinga og arbeidet me utfører. Var det sånn passe teologisk?

Ja, her var det mykje å hente. Teologi som blir formulert på ein slik måte at me forstår det, er bra! Så får eg bekrefte at det er mykje å ta med frå han Hans som vart fødd for 250 år sidan, og frå han Tor Øyvind som er sprell levande i 2021. No er det Haugespelet. Kva blir neste sprell frå Tor Øyvind Skeiseid?

LUDVIG BJERKREIM ER TILSETT SOM SOKNEPREST I JØRPELAND KYRKJELYD FRAM TIL JUNI 2022.

Han kjem frå stillinga som som prost i Sandnes.

Vi spør: Kva forventningar har du til dette året?

«Det er med positiv spenning og forventning at eg har begynt på ein heilt ny plass der mykje vil vera nytt. Eg kjem til å møta ein menighet der eg ikkje kjenner nokon frå før. Det er ein ny kommune og ein ny kultur eg skal inn i. Her er det mykje å læra. Sjølvsgart gir 41 års presteteneste ein solid bagasje av erfaring og trygghet.

VELKOMMEN TIL NYTT OPPLEGG FOR BORN OG UNGE I FORSAND KYRKJE

AWANAGJENGEN!

Det er delt inn i tre grupper:
Cubbies: 0-5 år
Sparks: 6-9 år
T&T: 10-14 år

Opplegget blir på gudstenestene kl. 11 som ikkje er familiegudsteneste

TRIPP TRAPPKLUBBEN

Torsdagar kl. 09.30 – 11.30 i kjellarstova på Forsand bedehus. Formiddagstreff for born under skulealder saman med vaksne. Første torsdag i mnd er det småbarnstall med Hege organist.

Leiar: Irene I Thu, tlf 91703726

TRO OG VITENSKAP

Foredrag i Tau kyrkje med Bjørn Are Davidsen torsdag 28. oktober kl 1900.

Bjørn Are Davidsen er en kjent forfatter og foredragsholder som arbeider i tankesmien Skaperkraft. Han har en teknisk naturvitenskapelig utdannelse og har jobbet med mange spørsmål om tro og vitenskap. Kan vi være kristne også med hodet, eller handler det kun om hjertet? Er Gud overflødig når vi har vitenskap? Kan vi støtte en tro som har motarbeidet vitenskapen? Eller har den det? Bjørn Are vil forsøke å kaste lys både over historien og aktuelle spørsmål.

Arr: Kulturutvalget i Tau kyrkje

KONSERT MED SIGVART DAGSLAND

Endeleg ser det ut som det blir konsert med Sigvart i Hjelmeland kyrkje. Denne konserthen, som skulle vore i mars 2020, går nå av stabelen **laurdag 13.11. kl 18**.

Vi ønskjer Ludvig Bjerkreim velkommen til Jørpeland kyrkjelyd og håpar han får eit fint år her.

Med seg på konserten har han sin glimrande pianist Torju Vierli, Lydteknikar Helge Leirvik og dei lokale kora Hjelmeland kyrkjekor og Rygjalom. Billettar på ticketmaster.no

BETALER DU FOR PREIKESTOLEN?

I alle år har du fått Prekestolen i postkassen utan krav om betaling, og slik skal det også vera framover. Me har basert oss på at mange nok betaler det frivillige abonnementet. Men talet på dei som betaler, har gått betydeleg ned, og det har ført til raudet tal i rekneskapen. Me oppfordrar difor deg som ønskjer at «Prekestolen» skal leva vidare, om å betala eit frivillig beløp for 2021. Bruk gjerne VIPPS nr 105004 eller kontonr. 3205 30 06158. Takk!

VIKAR FOR TRUS-OPPLÆRAR I HJELMELAND

Rolv Henrik Øye (42) er tilsett som vikar for trusopplærar Tonje Flato Nessa som er i barselpermisjon (60 % stilling), og administrasjonssekretær på kyrkjekontoret (40 % stilling). Engasjementet varer ut året.

Rolv Henrik studerer teologi på VID (tidl. Misjonshøgskulen) i Stavanger og har teke studiepermisjon for å arbeide som trusopplærar i Hjelmeland eit halvt år. Han er gift med Laila Viktoria, dei har to born og bur på Randøy. Rolv har bakgrunn frå musikkbransje og rusomsorg. Dei siste tre somrane har han jobba som prestevikar i Ryfylke.

Min salme

«Jeg tror på jordens forvandling» er den siste salmen i Norsk salmebok, nr. 899. Eyyind Skeie skrev salmen i 1988, og den førte en nokså anonym tilværelse før den kom med i salmeboken i 2013. Nå er den ofte brukt både i gudstjenester og i kor.

Teksten kretser om de siste ting, om en fremtid vi ikke kjenner. Likevel uttrykker salmen en grunnleggende trygghet, for fremtiden er «båret av de hender som skal fornye alt». Salmen forkynner det kristne håpet, men uten å ta bort vårt ansvar for livet her og nå, ansvaret for medmennesker og for skaperverket. Denne dobbeltheten kommer også frem ved at annethvert vers begynner med «Jeg tror på jordens forvandling» og «Jeg flykter ikke fra verden». Jeg liker denne salmen fordi den tar opp et vanskelig tema i et forståelig språk og med vakre språklige bilder.

Melodien er skrevet av Sigvald Tveit. Melodien løfter teksten, slik at salmen ofte synges i glede og med frimodighet.

Bjørg Leidland, daglig leder/vikar i Jørpeland menighet

1. Jeg tror på jordens forvandling en gang, en tid, et sted, en fremtid hvor Guds himmel til jorden senkes ned, en evighet av glede, da alt det vakre her blir løftet i Guds klarhet og stråler bedre der.

2. Jeg flykter ikke fra verden. Den jord som en gang falt, er båret av de hender som skal fornye alt. Jeg vet at Jesus lever! Jeg tror at Herren Krist, når alle håp er ute, skal stige frem til sist.

3. Jeg tror på jordens forvandling. En tid, et sted, en gang skal alle ting bli nye og alt bli fylt av sang! Ja, jorden skal fornyes, og gode ting skal skje! Bak døden venter Jesus. Den som vil tro, skal se!

4. Jeg flykter ikke fra verden. Blant Jordens minste små, der finner jeg den fremtid som jeg vil vente på. Ja, jorden skal forvandles, dens natt går alt mot gry! Jeg tror at Jesus Kristus skal gjøre verden ny.

Årdalstunet
Telefon: 51 75 11 50

AutoMester®

JØRPELAND SERVICESENTER AS
Ryfylkevegen 953, Jørpeland • Tlf. 51 74 14 45
www.jorpelandservice.no

POWER
Jørpeland Elektrosenter
SKALLSTØPERIET

REMA 1000
Jørpeland
Åpningstider: 7-23 (8-21)

FORSAND SANDKOMPANI

Strandbuen

SpareBank SR-BANK

Det er ingen selvfolge at noen ordner bursdagsgave
Tusenvis av barn i Norge opplever at det knyter seg i magen hver dag.
Vil du hjelpe familiær som sliter med alkohol- og rusproblemer?
Send VIPPS til 13130 (valgfritt beløp)
Send SMS "BK VENN" til 2210 (kr 100)

NMS GJENBRUK

FINN EIN SKATT
Pynteting, bruksting, bilder m.m.
Varer kan leverast i butikken på Tau.
Åpningstider: • Måndag–fredag 10–17 • Laurdag 11–15

Kirkens SOS trenger flere frivillige!

Innføringskurs i februar og september
Mer info på FB og kirkens-sos.no/rogaland

MØBELRINGEN®
Jørpeland

FARGERIKE
HJERTENES JERNVARE
Vågen, 4100 Jørpeland • Tlf. 51 74 72 04

joker
Me har varekjøring kvar dag!
post@lysefjorden.no
Ring: 95259325 hvis spørsmål!

VIPPS
Prekestol-abonnementet kan nå betalast med Vipps. Du søker etter Prekestolen kyrkjeblad, eller tastar inn vipps-nummeret 105004, legg inn valt beløp, og Vipps – så har du betalt!

Gaver til alle anledninger
Jens Bjelland A.s
Tlf. 51 74 73 58

STEIN MEK. VERKSTED AS
Tlf. 40 01 73 18
smv@stein-mek.no

Støtt våre annonsører, de støtter oss !

Fiskå Mølle
Tlf: 51 74 33 00
Kraftfør – tilskuddsfør – gjødsel
– sårarer – ensilering – plantevern
- Godt gjort er bedre enn godt sagt!

Ikke alle barn gleder seg til ferien
Gi en trygg ferieopplevelse til familiær som har det vanskelig
SMS BE FERIE til 13130 (200 kr).
Vipps-en kontroll til 13230
eller på kontor 3201 52 74165

KROGEDAL
begravelsesbyrå
A rose flower.

VIPPS
Prekestol-abonnementet kan nå betalast med Vipps. Du søker etter Prekestolen kyrkjeblad, eller tastar inn vipps-nummeret 105004, legg inn valt beløp, og Vipps – så har du betalt!

VIPPS
Prekestol-abonnementet kan nå betalast med Vipps. Du søker etter Prekestolen kyrkjeblad, eller tastar inn vipps-nummeret 105004, legg inn valt beløp, og Vipps – så har du betalt!

Trodla-Tysdal Turiststasjon
Kjell Tysdal tlf. 959 90 867
post@trodla-tysdal.no
www.trodla-tysdal.no

Motehuset BYBERG

51 97 29 00
DØGNVAKT
www.krogedal.no

- Regnskap • Firmaregistrering
- Årsoppgjør • Datatilkobling
- Scanning av bilag

Jørpeland - 51 74 14 00
Årdal - 51 75 42 50

partnerregnskap

IdeHUS
FORSAND BYGGSERVICE AS
forsand-byggservice.no | idehus.no
www.forsand-byggservice.no. Bergekrossen 7A, Forsand. Tlf 51 70 31 12

Barkved
Tlf. 975 18 627
barkvedtrevare@gmail.com

Blomsterstua
Jørpeland - 51 74 99 10
Tau - 51 74 68 35
Vi bringer - ring 51 74 99 10

Norconsult
Norconsult AS
Ryfylkevegen 197D,
NO-4120 TAU
Tel: +47 51 74 90 11
www.norconsult.no

A-K Årdal Landbruk
Butikk og verksted i Årdalstunet 13.

PG Installasjon as
Alt innen elektroinstallasjon • Automasjon
• Tele og data • Kuldemontør til alle typer kjøler, varmepumper osv.

51 75 03 45
post@pgi.no
www.pgi.no

EL-PROFFEN

**Din
annonse
her?**

TF regnskap
Vi bryr oss om våre kunder, sammen skaper vi gode resultater

KONTOR FORSAND, HJELMELAND OG TAU
Telefon: 51 74 48 80
post@tf-regnskap.no
www.tf-regnskap.no
Autorisert regnskapskontor

RYFYLKE BEGRAVELSESBYRÅ
STRAND OG RYFYLKE BEGRAVELSESBYRÅ
Vår erfaring – din trygghet. Audun Ingvaldstad og Johan Braseth.
Gravstein-utstilling i våre kontorlokaler på Tau
Ryfylkeveien 1986, Tau – tlf. 51 74 87 00 – www.hviding.no

STRAND BYGG AS

Jørpeland Bilverksted as
4100 Jørpeland
Tlf 51 74 08 80
Bilverksted - bildeler - rekvisita
- periodisk kjørekontroll

revisjonryfylke
www.revisjonryfylke.no

HJELMELAND KYRKJEKONTOR

Hjelmeland, Fister og Årdal sokn

Kyrkjeverje:	Reidunn Ferstad
Kontor :	Prestegarden 5, Hjelmeland
Kontortid:	Måndag- fredag 9.00 – 14.00
Telefon	977 55 347
E-post:	post@hjelmeland.kyrkja.no
Nettside:	www.hjelmeland.kyrkja.no
Sokneprest:	Sigrunn Hagen Arnesen
Kantor:	Anne-Berit Rinde Bjelland
Trusopplærar (vikar):	Rolf Henrik Øye
Diakonimedarbeidar:	Torill Marie Seljeskog
Gravplassarbeidrar:	Ola Mjølhus og Sven Valheim
Kyrkjeterar Hjelmeland:	Ola Dale
Kyrkjeterar Fister:	Åsmund Thomsen
Kyrkjeterar Årdal.	John Leikvar Nessa
Kyrkjeterar Jøsenfjorden:	Bente Tednes Gjil
Soknerådsleiar Hjelmeland:	Magnhild Melvæit Kleppa
Soknerådsleiar Fister:	Anne-Tove Gundersen
Soknerådsleiar Årdal.	Olav Frantzen
Fellesrådsleiar:	Terje Thornquis

FORSAND KYRKJEKONTOR

Forsand sokn

Dagleg leiar:	Siv Fossan
Kontortider:	må, ty, to, fr 09.00–13.00
Telefon:	413 11 055
e-post:	forsand.sandnes@kirken.no
Nettside:	www.forsand.kyrkja.no
Forsand kyrkjelyd	
Sokneprest:	Ole Wollert Meyer
Kyrkjelydsarbeider:	Irene Idland Thu
Organist:	Hege Tungland Langbakk
Kyrkjeterar:	Bente May Froli Stangeland
Soknerådsleiar:	Mona Beate Berge
Kyrkjeskyss:	Per Hagen mob. 995 13 384

PREIKETEKSTAR

- Søn 10. okt. - 20. s. i tr.e.tida: Mark 10,2–9
- Søn 17. okt. - 21. s. i tr.e.tida: Luk 16,19–31
- Søn 24. okt. - 22. s. i tr.e.tida: Joh 12,35–36
- Søn 31. okt. – Bots- og bønnedag: Luk 18,9–14
- Søn 7. nov. - Allehelgensdag: Matt 5,13–16
- Søn 14. nov. - 25. s. i tr.e.tida: Matt 14,22–34
- Søn 21. nov. – Kristi Kongedag: Matt 25,1–13

PROST RYFYLKE PROSTI

Sigrid Sigmundstad
Mobiltelefon:
Kontor:
E-post:

908 71 457
Hjelmeland kyrkjekontor
prost@hjelmeland.kyrkja.no

PROST SANDNES PROSTI

Ludvig Bjerkreim
E-post:
Tlf:

ib837@kirken.no
95189085

STRAND KYRKJEKONTOR

Strand og Jørpeland sokn

Kyrkjeverje (vikar): Liv Aase Gaard
Kontortider: Måndag-fredag 09.30–14.00
Telefon: 51 74 11 30
E-post: kyrkja@strand.kommune.no
Nettside: www.strand.kyrkja.no

Fellesrådsleiar: Tor Jan Aarstad

Strand kyrkjelyd

Sokneprest: Martin Ivar Arnesen
Adm.leiar: Liv Åse Gaard
Organist: Geir Arve Helvig
Kateket: Bodil Sande Turøy
Menighetspedagog: Anita Grødem
Ungdomsdiakon: Michael Skappel Zülow
Kyrkjeterar: Wenche Krogevoll
Dmytro Sivertsen
Anders Sigmundstad
Britt Karin K. Grødem

Soknerådsleiar: Jørpeland kyrkjelyd

Sokneprest: Ludvig Bjerkreim
Menighetsforvaltar: Gro Wersland Nag
Organist: Ragnvald Kristian Sørensen
Kateket: Mia Christina Raustein
Trusopplærar: Elin Skårland
Diakonimedarbeidar: Mette Boye
Kyrkjeterar: Wenche Krogevoll
Jan Langeland
Dmytro Sivertsen
Odd F. Bjerga

Soknerådsleiar:

Gudstenester i Hjelmeland

HJELMELAND KYRKJE

Søndag 17. oktober kl. 11:
Gudsteneste. Sigrid Sigmundstad
Nattverd. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.

Søndag 7. november kl. 11:

Gudsteneste. Sigrunn H Arnesen
Nattverd. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.
Allehelgensdag der me minnest dei som har gått bort.

Nattverd. Takkoffer til Kirkens SOS

Søndag 5. desember kl. 11:

Gudsteneste. Sigrunn H. Arnesen
Nattverd. Takkoffer til Søndags-skoleforbundet

FISTER KYRKJE

Søndag 10. oktober kl. 11:
Gudsteneste. Sigrunn H. Arnesen
Dåp. Takkoffer til NKSS

Søndag 31. oktober kl. 11:

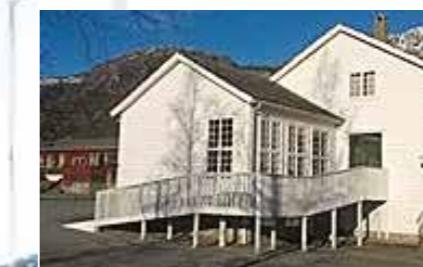
Gudsteneste. Sigrunn H Arnesen
Nattverd. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.

Søndag 21. november kl. 11:

Gudsteneste. Sigrid Sigmundstad
Nattverd. Takkoffer til Stefanusalliansen.

Søndag 12. desember kl. 19:

Lysmesse Sigrunn H Arnesen
Takkoffer til KFUM/KFUK

JØSENFJORDEN BEDEHUSKAPELL

Søndag 28. november kl. 16.30
Lysmesse. Sigrid Sigmundstad
Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.

Gudstenester i Strand og Forsand

TAU KYRKJE

Laurdag 9. okt. kl. 11 og kl. 13:
Konfirmasjongudstenester.
Martin Ivar Arnesen.

Søndag 24. okt. kl. 11:
Gudsteneste. Sigrid
Sigmundstad.
Konfirmantpresentasjon. Dåp.
Søndagsskule.

Søndag 31. okt. kl. 11:
Gudsteneste.
Martin Ivar Arnesen.
Utdeling av 4-årsbok. Dåp.
Søndagsskule.

Søndag 7. nov. kl. 11:
Gudsteneste.
Martin Ivar Arnesen.
Nattverd. Me minnast dei som er
gått bort siste året.
Søndagsskule.

Søndag 14. nov. kl. 11:
Gudsteneste.
Martin Ivar Arnesen.
Dåp. 50-og 51-årskonfirmantar.
Søndagsskule.

Søndag 21. nov. kl. 11:
Gudsteneste.
Michael Skappel Zülow.
Dåp, nattverd. Søndagsskule.

Søndag 28. nov. kl. 11:
Gudsteneste.
Martin Ivar Arnesen. Dåp.
Lys Våken-barna deltar. Søndags-
skule.

Søndag 5. des. kl. 18:
Lysmesse. Martin Ivar Arnesen.
Nattverd. Konfirmantar deltar.

Med etterhald om endringar!

Sjå også våre heimesider:
www.hjelmeland.kyrkja.no
www.strand-kyrkje.no
www.jorpeland-menighet.no
www.forsand.kyrkja.no

JØRPELAND KYRKJE

Søndag 17. okt. kl. 11:
Gudsteneste. Michael Skappel
Zülow.
Nattverd. Søndagsskole

Søndag 24. okt. kl. 11:
Familiegudsteneste.
Ludvig Bjerkreim
Dåp.

Søndag 31. okt. kl. 11:
Gudsteneste. Sigrid Sigmundstad.
Nattverd

Søndag 7. nov. kl. 11:
Gudsteneste. Michael Skappel
Zülow.
Dåp. Søndagsskule. Ungdomskoret
deltar.

Søndag 7. nov. kl. 18:
Minnegudsteneste. Michael
Skappel Zülow
Me minnast dei som er gått bort
siste året.

Søndag 14. nov. kl. 11:
Gudsteneste. Ludvig Bjerkreim.
Nattverd. Søndagsskule.

Søndag 21. nov. kl. 11:
Familiegudsteneste.
Ludvig Bjerkreim.
Utdeling av 4-årsbok. Dåp.

Søndag 28. nov. kl. 11:
Gudsteneste. Ludvig Bjerkreim.
Speidalar deltar. Nattverd.

Søndag 5. des. kl. 11:
Gudsteneste. Ludvig Bjerkreim.
Dåp. 50-og 51-årskonfirmantar.
Søndagsskule.

Søndag 12. des. kl. 11:
Gudsteneste. Sigrid Sigmundstad.
Nattverd. Søndagsskule.

FORSAND KYRKJE

Søndag 3. oktober kl. 11.00:
Gudsteneste. Ole Wollert Meyer
Presentasjon av konfirmantane og
konfirmantjubileum

Oppstart Awanajengen.
Takkoffer: NKSS – Laget

Søndag 24. oktober kl. 19.30:
Kveldsgudsteneste.

Ole Wollert Meyer
Takkoffer: Den norske Israelsmi-
sjon

Søndag 31. oktober kl. 11.00:
Gudsteneste. Ole Wollert Meyer
Talar: Kurt Hjemdal
Awanajengen
Takkoffer: Misjonsprosjekta i Etio-
pia og India

Søndag 7. november kl. 11.00:
Gudsteneste. Ole Wollert Meyer
Awanajengen
Takkoffer: Misjonsprosjekta i Etio-
pia og India

Søndag 21. november kl. 11.00:
Gudsteneste. Ole Wollert Meyer
Besøk av byprestane
Awanajengen
Takkoffer: Byprestane

Søndag 28. november kl. 11:
Familiegudsteneste.
Ole Wollert Meyer
Lys Vaken
Takkoffer: Søndagskolen

Søndag 5. desember kl. 11
Gudsteneste. Ole Wollert Meyer
Awanajengen
Takkoffer: Stefanusalliansen
Bøn for gudstenesta kl. 10.30-
10.40 i kapellet